

Kitab Daniel - Saratus Salapan Puluh Genep

*Padanan Nubuat jeung Kuciwa Ilahi: Lalampahan Wahyu Umat Allah
Poé-Poé Panungtungan dina Wahyu 10*

Jeff Pippenger
2024-04-27

Dina pasal ka sapuluh tina Wahyu, tempat sajarah amanat malaikat kahiji jeung kadua digambarkeun, Yohanes, salaku lambang umat Allah dina poé-poé panungtungan, geus dibéjaan ti heula yén dina sajarah anu ku anjeunna dilambangkeun éta bakal aya hiji kuciwa; sarta kuciwa éta téh mangrupa unsur dina sajarah malaikat kahiji jeung kadua anu geus disegel tina pangarti kaum Miller, supaya nguji iman maranéhna.

Jeung sora anu ku kami kadéngé ti sawarga nyarita deui ka kuring, sarta ngadawuh, “Indit, sarta cokot kitab leutik anu kabuka dina panangan malaikat anu nangtung di luhureun laut jeung di luhureun bumi.” Tuluy kuring indit ka malaikat éta, sarta ngandika ka anjeunna, “Pasihkeun ka kuring kitab leutik éta.” Sarta anjeunna ngadawuh ka kuring, “Cokot éta, tuluy dahar nepi beak; éta bakal ngajadikeun beuteung anjeun pait, tapi dina sungut anjeun bakal amis kawas madu.” Tuluy kuring nyokot kitab leutik éta tina panangan malaikat, sarta ngadahar nepi beak; sarta éta dina sungut kuring amis kawas madu: jeung pas sanggeus kuring ngadahar éta, beuteung kuring jadi pait. Wahyu 10:8–10.

Dina ayat kasapuluh, Yohanes ngawakilan sajarah ti tanggal 11 Agustus 1840, nalika malaikat anu perkasa turun bari nyepeng hiji kitab leutik dina leungeunna, nepi ka Kakeuheul Agung dina tanggal 22 Oktober 1844. Saméméh anjeunna sacara simbolis ngawakilan sajarah éta, anjeunna dibéjaan ku “sora anu” ku anjeunna “kadéngé ti sawarga” anu ngabejaan anjeunna yén nalika anjeunna ngadahar kitab leutik éta, “éta bakal ngajadikeun beuteung maneh pait, tapi dina sungut maneh bakal amis kawas madu.” Kakeuheul anu pait éta lah anu nguji iman para Millerite, sarta henteu panghadéna pikeun maranéhna uninga ngeunaan kakeuheul éta saméméh éta kajadian, tapi Yohanes ngawakilan umat poé-panungtung anu diwajibkeun uninga kana kanyataan-kanyataan anu patali jeung panggambaran runtuyan kajadian, anu jadi sajarah talatah malaikat kahiji jeung kadua.

Sajarah suci éta nétélakeun yén bakal aya hiji ujian anu dibawa ka umat poé panungtung, jeung éta bakal mangrupa ujian anu dumasar kana hiji hal anu henteu pangsaéna pikeun maranéhna kaharti sateuacan ujian éta datang; tapi éta lain pangalaman anu sarua pisan jeung pangalaman urang Millerite, sanajan éta sajalan sampurna jeung runtuyan kajadian anu digambarkeun ku malaikat kahiji jeung kadua, sabab tujuh guludug éta ogé ngalambangkeun, “kajadian-kajadian ka hareup anu bakal diungkabkeun nurutkeun runtuyanana.”

Sanaos diperlukeun pikeun nyaho sajarah dasar kaum Millerit, umat Allah dina poé-poé panungtungan bakal ngalaksanakeun runtuyan kajadian anu sarua saperti kaum Millerit; nanging naon anu nguji kaum Millerit, anu pangsaéna pikeun maranéhna téh ulah dipikanyaho ti heula, bakal jadi hiji ujian anu béda, anu ditimbulkeun ku hiji unsur anu diségél nepi ka waktuna geus caket pikeun Singa ti kaom Yuda muka segel Wahyu Isa Al Masih, anu kajadian dina sajarah anu

disumputkeun tina ayat opat puluh Daniel sabelas.

Nu disegel téh dirancang pikeun nguji umat Allah dina poé-poé panungtungan, jeung éta ujian bakal saluyu jeung waymark tempat kaum Millerites diuji; sabab boh dina panggenepan kahiji dina sajarah Millerite boh dina panggenepan panungtungan dina poé-poé panungtungan, tujuh guludug éta mangrupa “gambaran runtuyan kajadian” “anu bakal diungkabkeun nurutkeun urutanana.”

Anu can kacatet ku loba jalma nyaéta yén sakumaha Yohanes ngawakilan sajarah turunna Kristus kalayan kitab leutik dina 11 Agustus 1840 nepi ka Kuciwa Agung tanggal 22 Oktober 1844, sajarah anu sarua ogé diwakilan ku turunna malaikat kadua dina 19 April 1844. Kuciwa anu kahiji tiasa kahartos minangka kuciwa Yohanes, anu, sanggeus ngadahar kitab leutik dina 11 Agustus 1840, ngalaman kuciwa dina 19 April 1844. Nalika kuciwa éta datang, malaikat kadua turun bari nyepeng hiji “tulisan” dina pananganana.

“Malaikat anu sanés, anu kawasa, diparentahkeun pikeun turun ka bumi. Isa nempatkeun hiji tulisan dina leungeunna, sarta nalika anjeunna sumping ka bumi, anjeunna ngagero, ‘Babul geus rubuh, geus rubuh.’ Tuluy kuring ningali deui maranéhna anu kuciwa ngangkat panonna ka sawarga, neuteup kalayan iman jeung pangharepan kana kadatangan Gustina. Tapi loba anu katingalina tetep dina kaayaan dungu, saolah-olah keur saré; sanajan kitu, kuring tiasa ningali tapak kasedih anu jero dina rarayna. Maranéhna anu kuciwa ningali tina Kitab Suci yén maranéhna aya dina mangsa panundaan, sarta yén maranéhna kudu sabar ngadagoan kacumponan éta tetenjoan. Bukti anu sarua anu ngarahkeun maranéhna pikeun ngarep-ngarep Gustina dina taun 1843, ngarahkeun maranéhna pikeun ngarepkeun Anjeunna dina taun 1844. Tapi kuring ningali yén lolobana henteu miboga éta tanaga anu nandaan iman maranéhna dina taun 1843. Kuciwa maranéhna geus ngaleuleuskeun iman maranéhna.” Early Writings, 247.

Sajarah Millerit anu dipidangkeun ku Yohanes dina pasal sapuluh, nyaéta sajarah malaikat kahiji sarta ogé malaikat kadua. Turunna malaikat kahiji mawa hiji pesen, jeung turunna malaikat kadua mawa hiji pesen, nandaan awal sajarah masing-masing anu duanana réngsé ku kuciwa, sanajan Yohanes leuwih langsung ngagambarkeun sakabéh sajarah duanana malaikat éta. Malah sanggeus 22 Oktober 1844, nalika malaikat katilu sumping mawa hiji pesen, kuciwa tina pambarontakan taun 1863, nyayagikeun hiji kasaksian katilu ngeunaan hiji mangsa anu dimimitian ku hiji pesen anu ditungtungan ku kuciwa.

Kuciwa munggaran tina gerakan malaikat katilu dina 18 Juli 2020 téh mangrupa paralel jeung kuciwa munggaran para Millerit. Hiji bebeneran geus disegel, sakumaha bebeneran ngeunaan 1844 disegel ku Gusti ku cara nahan panangan-Na kana hiji kasalahan dina sawatara angka, anu ngahasilkeun kuciwa munggaran para Millerit. Nalika kasalahan éta saterusna kaharti, éta kasalahan geus dibuka segelna, sabab Singa ti kaom Yuda geus ngaleupaskeun panangan-Na. Kasalahan dina 18 Juli 2020 téh timbul ku panolakan pikeun ngaku yén panangan-Na geus diangkat dina 22 Oktober 1844, nalika Anjeunna ngucapkeun yén “waktu moal aya deui.”

Naha éta gerakan Piladélpia dina kuciwa kahiji malaikat kahiji, atawa kuciwa kahiji gerakan Laodikia tina malaikat katilu, panangan-Na ngagambarkeun waymark éta. Dina 19 April 1844 jeung dina 18 Juli 2020, kuciwa éta ngahasilkeun hiji mangsa paburencay. Maranéhna anu kungsi

dikumpulkeun boh dina 11 Agustus 1840 boh dina 11 Séptémber 2001, dipaburencarkeun, sarta satuluyna Kristus mimiti ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina.

Anjeunna parantos ngumpulkeun hiji umat mimitian tanggal 11 Séptémber 2001, sabab sakumaha dilambangkeun ku baptisan Kristus, nyaéta nalika lambang Ilahi turun, Anjeunna mimiti ngumpulkeun murid-murid-Na, lain saméméhna. Saterusna, sanggeus aya panyebaran, Kristus ngumpulkeun umat-Na kadua kalina. Kristus ngumpulkeun murid-murid-Na mimitian dina baptisan-Na, sarta sanggeus panyebaran anu ditimbulkeun ku salib, Anjeunna mimiti ngumpulkeun murid-murid-Na kadua kalina. Kanyataan profétik ngeunaan hiji pangumpulan anu kadua anu dimimitian dina Juli 2023, mangrupa bagian tina naon anu parantos disegel dina 18 Juli 2020, sanajan éta écés mangrupa unsur tina sajarah kaum Millerite.

Dina ayat ka opat puluh tina Daniel sabelas, sato galak ti jurang nu teu aya dasarna naék sarta maehan duanana tanduk tina sato galak bumi dina taun 2020. Dina bulan Juli 2023, Gusti mimiti ngumpulkeun umat-Na ahir jaman pikeun kadua kalina. Prosés pangumpulan ieu kagambarkeun dina sajarah suci kaum Millerite, sarta dina sajarah éta aya dua saksi sajarah ngeunaan pangumpulan umat-Na pikeun kadua kalina. Prosés pangumpulan téh mangrupa unsur nubuat anu geus diségél nepi ka Juli 2023. Karya ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina ditetepkeun dina mangsa sajarah Perang Ukraina, pas saméméh pamilihan kadua présidén ka dalapan, nyaéta nu asalna ti antara tujuh éta.

Dina tanggal 11 Agustus 1840, Gusti ngumpulkeun gerakan Millerite, sarta Anjeunna nandaan eta pangumpulan ku diwanohkeunana bagan 1843, nu diterbitkeun dina bulan Méi 1842. Eta bagan ngawakilan amanat dasar, sabab waktu harita Anjeunna keur neundeun pondasi Bait Suci Millerite. Turunna malaikat dina Wahyu pasal sapuluh, dina tanggal 11 Agustus 1840, sajajar jeung baptisan Kristus, anu di antara hal-hal séjén nandaan mimiti Kristus milih murid-murid-Na.

“Ku dipanggilna Yohanes jeung Andreas jeung Simon, Filipus jeung Natanael, dimimitian pondasi garéja Kristen. Yohanes ngarahkeun dua urang muridna ka Kristus. Tuluy salah saurang ti antarana, nya éta Andreas, manggihan lanceukna, tuluy nyaur anjeunna ka Jurusalamet. Sanggeus éta Filipus dipanggil, sarta anjeunna indit neangan Natanael.” The Desire of Ages, 141.

Pagawéan William Miller ti mangsa ahir dina taun 1798 nepi ka 11 Agustus 1840, ngagambarkeun pagawéan Yohanes Pembaptis; tapi nalika malaikat dina Wahyu sapuluh turun, sakumaha dilambangkeun ku turunna Roh Suci dina baptisan Kristus, Gusti “ngumpulkeun” murid-murid dasar-Na. Dua saksi ieu nandakeun yén Kristus ngumpulkeun umat-Na dina ahir poé dina 11 Séptémber 2001, nalika malaikat dina Wahyu pasal dalapan welas turun; tapi sakumaha kaayaanana jeung kaum Millerit, maranéhna kudu diuji ku hiji unsur tina tujuh guludug anu geus diségél, tuluy Gusti bakal ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina.

Pangimpunan kadua umat Allah dina poé-panungtungan dimimitian dina sajarah anu dilambangkeun dina tungtung pisan ayat sabelas, dina pasal sabelas kitab Daniel, pas saméméh kameunangan Putin ka Ukraina, jeung pas saméméh ayat dua belas, tempat kasaksian profétis Rusia jeung Putin réngsé. Ku kituna, Daniel pasal sabelas, ayat sabelas, sajajar jeung Wahyu pasal

sabelas, ayat sabelas, sabab di dinya dua saksi dihirupkeun deui.

Dina sajarah suci kaum Millerite, Gusti mimiti ngumpulkeun umat-Na pikeun kadua kalina sanggeus kuciwa tanggal 19 April 1844, sarta naon anu dipaké ku Gusti pikeun ngumpulkeun umat-Na dina mangsa éta nyaéta pangakuan yén maranéhna keur ngalaksanakeun mangsa nungguan dina pasemon sapuluh parawan dina Mateus pasal dua puluh lima, jeung ogé Habakuk pasal dua. Pikeun kaum Millerite bisa mikawanoh kaayaan maranéhna sarta balik deui, maranéhna kudu mikawanoh dirina sorangan salaku anu digambarkeun dina Firman nubuat Allah. Maranéhna kudu ningali yén maranéhna téh umat Allah, sabalikna ti jalma-jalma anu ngaku-ngaku yén maranéhna téh umat-Na. Dina ngumpulkeun umat-Na anu kuciwa, Anjeunna keur maparin hiji ilustrasi ngeunaan panji anu diangkat ka bangsa-bangsa sanés, ku kituna negeskeun bédana antara umat-Na anu sajati tapi kuciwa, jeung umat anu ngan saukur ngaku-ngaku jadi umat-Na.

Dina poé éta bakal aya hiji akar Yésé, anu bakal nangtung jadi panji pikeun bangsa-bangsa; ka anjeunna bangsa-bangsa kapir bakal néangan; sarta tempat pangreureuhna bakal mulya. Jeung bakal kajadian dina poé éta, yén Gusti bakal ngulurkeun deui panangan-Na pikeun kadua kalina guna mulangkeun sesa umat-Na anu masih kari, ti Asyur, ti Mesir, ti Patros, ti Kus, ti Élam, ti Sinear, ti Hamat, jeung ti pulo-pulo sagara. Jeung Anjeunna bakal ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa, sarta bakal ngumpulkeun jalma-jalma Israél anu kaasup buangan, jeung ngahijikeun deui anu paburencay ti Yuda ti opat juru bumi. Yesaya 11:10–12.

Nalika nabi Yermia ngagambarkeun jalma-jalma anu kuciwa dina tanggal 19 April 1844, anjeunna netelakeun yén anjeunna geus henteu deui ngahiji jeung “pasamoan jalma-jalma anu ngahina,” anu ngagunakeun ramalan taun 1843 anu gagal minangka bukti yén jalma-jalma anu diwakilan ku Yermia téh nabi-nabi palsu.

Abdi henteu linggih dina jamaah anu ngaguyon, ogé henteu ngararasakeun kabungah; abdi linggih nyorangan ku sabab panangan Gusti: margi Gusti parantos ngeusian abdi ku amarah. Yermia 15:17.

“ririungan para panyarekan” geus ngusir jalma-jalma anu dilambangkeun ku Yermia.

“Loba anu dikaniaya ku dulur-dulurna sorangan anu teu percaya. Pikeun ngajaga kalungguhan maranéhna di jero gereja, sabagian sapuk pikeun cicingeun ngeunaan pangharepan maranéhna; tapi nu séjén ngarasa yén kasatiaan ka Allah ngalarang maranéhna nyumputkeun kitu bebeneran-bebeneran anu geus dipasrahkeun ku Anjeunna ka maranéhna pikeun dijaga. Teu saeutik anu diputuskeun tina paguyuban gereja ku alesan teu séjén iwal ti lantaran ngedalkeun kapercayaan maranéhna kana datangna Kristus. Kacida muliyana pikeun jalma-jalma anu nanggung ieu pangwujudan iman maranéhna éta pangandika nabi: ‘Dulur-dulur maranéh anu ngéwa ka maranéh, anu miceun maranéh ku sabab ngaran Kami, ngucap, Mugi PANGERAN dimulyakeun: tapi Mantenna bakal nembongan pikeun kabagjaan maranéh, sedengkeun maranéhna bakal kabeurangan.’ Yesaya 66:5.” The Great Controversy, 372.

Nalika Gusti ngadegkeun hiji panji pikeun bangsa-bangsa kapir, éta bakal kajadian nalika Mantenna ngulinkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun sesa umat-Na, nya éta anu kaasngkeun ti Israél. Maranéhna téh jalma-jalma anu geus teu deui calik dina “jamaah anu sok

ngécé.”

“akar Isai” teh lambang dua galur getih, hiji ti agama Yahudi dihijikeun jeung galur getih ti luar agama Yahudi, sarta ngalambangkeun lain wungkul galur getih Yesus, tapi ogé lambang ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan, sabab panji anu diangkat ngalambangkeun hiji umat anu geus disegel salalanggengna kana kaayaan jeung pangalaman ngahijina Kaallahan jeung kamanusaan, anu ogé dilambangkeun dina ayat kasapuluh tina Daniel pasal sabelas ku lambang “benteng”. Dina ayat kasapuluh, mangsa panyegelan saratus opat puluh opat rébu téh kaimplikasikeun ku pamahaman nubuatan ngeunaan benteng, nyaéta sirah. Dina sajarah ayat kasabelas jeung Perang Ukraina, Gusti ngulurkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun maranéhna anu kasisihkeun anu geus ngalaman kuciwa.

Ku kituna, kalayan kasaksian Daniel sabelas minangka wangunna, urang geus ngaidentifikasi panyusupan kapapaan kana sajarah nubuat, pas saméméh hukum Minggu. Urang geus ningali pagawean tanduk Républikan anu dilambangkeun ku Trump nalika manéhna jadi anu kadalapan, anu asalna tina anu tujuh, sarta mimiti ngalaksanakeun pagawean ngahijikeun garéja jeung nagara. Urang miboga garis tanduk murtadna Protestanisme, sakumaha dilambangkeun ku urang Makabe. Dina sajarah anu sarua, anu dilambangkeun ku éta ayat-ayat, urang nerapkeun garis tujuh guludug, anu ogé mangrupa garis tina misil sapuluh parawan, bari ngaidentifikasi pangalaman saratus opat puluh opat rébu, kitu deui garis tina tilu malaikat anu ngajentrekeun pagawean tanduk Protestan anu sajati. Salah sahiji kajadian pikeun tanduk Protestan anu sajati dina sajarah éta nyaéta pangumpulan anu kadua.

Pangumpulan anu kadua kajadian dina sajarah amanat malaikat anu kadua, sarta éta ogé kajadian dina sajarah malaikat anu katilu ti taun 1844 nepi ka 1863, ngadegkeun dua saksi tina sajarah Millerite ngeunaan Gusti anu mantengkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngumpulkeun domba-Na anu paburencay.

“23 Séptémber, Gusti nunjukkeun ka abdi yén Mantenna parantos ngalegaan panangan-Na pikeun kadua kalina guna mulangkeun sésa umat-Na, sarta yén sagala usaha kudu digandakeun deui dina mangsa pangumpulan ieu. Dina mangsa paburencay, Israél parantos ditakol sarta dirobek, tapi ayeuna dina mangsa pangumpulan Allah bakal nyageurkeun sarta ngabeungkeut tatu umat-Na. Dina mangsa paburencay, sagala usaha anu dipigawé pikeun nyebarkeun bebeneran ngan ukur mawa pangaruh anu saeutik, hasilna saeutik pisan atawa ampir euweuh; tapi dina mangsa pangumpulan, nalika Allah parantos nempatkeun panangan-Na pikeun ngumpulkeun umat-Na, sagala usaha pikeun nyebarkeun bebeneran bakal ngahasilkeun pangaruh sakumaha anu dipiharep. Saréréa kudu ngahiji sarta getol dina padamelan ieu. Kuring ningali yén salah lamun aya nu ngarujuk kana mangsa paburencay pikeun dijadikeun conto anu ngatur urang ayeuna dina mangsa pangumpulan; sabab lamun Allah ayeuna henteu ngalakukeun leuwih seueur pikeun urang tibatan anu dipigawé-Na harita, Israél moal kungsi kakumpul.” Early Writings, 74.

Dina lampiran kana Early Writings, Sadérékah White ngajelaskeun katerangan anu kakara dicutat éta:

“3. Pamadegan yén Gusti ‘ngaléngkérkeun panangan-Na pikeun kadua kalina guna ngarebut deui sesa umat-Na,’ dina kaca 74, ngan ukur ngarujuk kana kasatunggalan jeung kakuatan anu kungsi aya di antara maranéhana anu ngarep-ngarep Kristus, sarta kana kanyataan yén Mantenna geus mimiti ngahijikeun deui jeung ngadegkeun deui umat-Na.” Early Writings, 86.

Sajarah suci ngeunaan tujuh guludug anu ngagambarkeun mangsa ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, ngalambangkeun sajarah suci ti 22 Oktober 1844 nepi ka pambrontakan taun 1863. Baris demi baris, sajarah anu kahiji ngagambarkeun hiji ilustrasi ngeunaan para parawan anu wijaksana, jeung baris anu kadua nyayagikeun hiji ilustrasi ngeunaan para parawan anu bodo. Duanana sajarah dimimitian nalika hiji malaikat turun mawa hiji amanat anu kudu didahar. Kadatangan malaikat dina duanana sajarah ngamimitian hiji prosés pangujian anu ngahasilkeun paburencayna jalma-jalma, sarta dina taun 1849, Sister White keur dipintonkeun yén Gusti sakali deui ngulurkeun panangan-Na pikeun kadua kalina, ayeuna pikeun ngumpulkeun jalma-jalma anu geus paburencay dina 22 Oktober 1844.

Maranéhna geus dipaburencay ku Kuciwa Agung, sakumaha para wijaksana dina 19 April 1844 geus dipaburencay ku kuciwa maranéhna anu kahiji. Panghimpunan anu kadua nangtukeun yén Gusti “geus mimiti ngahijikeun sarta ngadegkeun deui umat-Na.” Dina panghimpunan anu kadua, pagawean Gusti ngawengku ngangkat hiji panji anu silih ngahijikeun dina eta warta, sarta anu kamanusaanana ngahiji jeung Kaallahan-Na. Tujuan panji éta nyaéta nyaur domba Allah anu séjén kaluar ti Babul, anu kalaksanakeun ku lalaki jeung awéwé anu ningali panji éta.

Panji téh nyaéta tentara jalma-jalma anu geus ngahijikeun kamanusaan maranéhna jeung Kaallahan Kristus dina mangsa ujian hukum Minggu. Ku kituna, pangumpulan anu kadua ngaidentifikasi yén “akar Yésé” bakal diangkat, mawa perlambangan nubuat anu rangkep dua tina Rut, hiji bangsa kahirupan anu dikumpulkeun ku panji ku cara dihiijikeun jeung Boas, hiji lambang tina saratus opat puluh opat rébu, sarta ogé hiji lambang tina Sang Juru Tebus, anu mayar hargana pikeun Rut, sarta anu jadi baraya deukeutna. Dina inkarnasi tabiat ilahi Kristus jeung daging anu murag tina tabiat manusa, Anjeunna jadi baraya deukeut urang. Panji anu diangkat téh nyaéta jalma-jalma anu dihiijikeun ku amanat, anu ngaréngsékeun pagawéan ngahijikeun kamanusaan maranéhna kana Kaallahan Kristus saméméh hukum Minggu.

Urang baris neraskeun ieu panalungtikan dina artikel salajengna.

“Pangajen kana Kitab Suci bakal beuki jero ku cara nalungtik éta. Ka mana baé muridna malik, anjeunna bakal mendakan hikmah jeung kanyaah Allah anu taya watesna dipintonkeun.

“Harti penting tina tatanan agama Yahudi can acan kaharti sapinuhna. Kayaktén-kayaktén anu lega tur jero dipidangkeun dina upacara-upacara jeung lambang-lambangna. Injil téh mangrupikeun konci anu muka sagala rusiahna. Ku pangaweruh kana rencana panebusan, kayaktén-kayakténna kabuka pikeun dipikaharti. Leuwih ti batan sakumaha anu ku urang ayeuna kaharti, nya éta hak istimewa urang pikeun ngartos jejer-jejer anu ajaib ieu. Urang kudu ngartos perkara-perkara Allah anu jero. Malaikat-malaikat ngarep-ngarep nengetan kayaktén-kayaktén anu diungkabkeun ka jalma-jalma anu, kalayan hate anu remuk, keur nalungtik Firman Allah, sarta ngadoa supaya dipaparin panjang, lega, jero, jeung luhurna

pangaweruh anu ngan Anjeunna wungkul anu bisa maparin.”

“Waktu urang ngadeukeutan ka panutup sajarah dunya ieu, nubuat-nubuat anu patali jeung poé-poé panungtung hususna nungtut supaya urang nalungtikna. Kitab panungtung dina Kitab Suci Perjangjian Anyar pinuh ku bebeneran anu perlu ku urang kaharti. Sétan geus ngabutakeun pikiran loba jelema, nepi ka maranéhna resep kana sagala alesan pikeun henteu ngajadikeun Kitab Wahyu minangka bahan panalungtikan maranéhna. Tapi Kristus ngaliwatan hamba-Na, nyaéta Yohanes, di dieu geus nganyatakeun naon anu bakal kajadian dina poé-poé panungtung, sarta Anjeunna ngandika, ‘Bagja jalma anu maca, jeung maranéhna anu ngadéngé kecap-kecap nubuat ieu, sarta nurut kana hal-hal anu dituliskeun di jerona.’ Wahyu 1:3.”

“‘Ieu teh hirup langgeng,’ saur Kristus, ‘nya éta supaya maranéhna terang ka Anjeun, hiji-hijina Allah anu sajati, jeung ka Yesus Kristus, anu ku Anjeun geus diutus.’ Yohanes 17:3. Naha urang henteu nyaradar kana ajén ieu pangaweruh? Naha bebeneran-bebeneran anu mulya ieu henteu ngagedur dina hate urang, ngageter dina biwir urang, sarta nyarungsum sakuliah diri urang?’”

Dina maparin Firman-Na ka urang, Allah geus maparin ka urang pangaweruh kana unggal bebeneran anu penting pikeun kasalametan urang. Rébuan jalma geus ngala cai tina ieu sumur-sumur kahirupan, tapi bekelnana henteu ngurangan. Rébuan jalma geus nempatkeun Gusti di payuneun maranéhna, sarta ku nénjo ka Anjeunna maranéhna geus dirobah jadi sarua jeung éta gambar. Sumangetna ngagedur dina jero maranéhna nalika maranéhna nyarita ngeunaan sipat-Na, nyaritakeun naon ari Kristus pikeun maranéhna, jeung naon ari maranéhna pikeun Kristus. Tapi para panyungsi ieu tacan ngabeakkeun éta jejer-jejer anu agung jeung suci. Rébuan deui tiasa milu dina padamelan nyungsi misteri-misteri kasalametan. Nalika kahirupan Kristus jeung watak misi-Na direnungeun, sinar-sinar cahaya bakal beuki écés mancorong dina unggal usaha pikeun manggihan bebeneran. Unggal panalungtikan anyar bakal ngungkabkeun hal anu leuwih jero matak narik batan anu geus kungsi dibukakeun saméméhna. Ieu jejer téh taya beakna. Panalungtikan ngeunaan inkarnasi Kristus, kurban panebusan-Na, jeung padamelan pangantaraan-Na bakal ngageuingkeun akal budi murid anu getol salila waktu masih aya kénéh; sarta bari neutep ka sawarga kalayan taun-taunna anu teu kaitung jumlahna, manéhna bakal ngagero, ‘Agung nya éta misteri kasalehan.’

“Dina kalanggengan urang bakal diajar perkara-perkara anu, upama urang narima panyaruan anu mungkin dipiboga di dieu, tangtu bakal muka pamahaman urang. Jejer-jejer panebusan bakal ngariksa hate, pikiran, jeung létah jalma-jalma anu geus ditebus sapanjang jaman anu langgeng. Maranéhna bakal ngartos kana bebeneran-bebeneran anu ku Kristus dipikahayang pisan dibukakeun ka murid-murid-Na, tapi anu ku maranéhna teu kagenggem ku iman. Salawas-lawasna, sarta salalanggengna, paningal-paningal anyar ngeunaan kasampurnaan jeung kamulyaan Kristus bakal nembongan. Sapanjang jaman anu taya tungtungna, nu boga imah anu satia bakal ngaluarkeun tina khasanahna perkara-perkara anu anyar jeung anu heubeul.” Christ’s Object Lessons, 132–134.